

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Actus vindicationis quandoque virtuosus quandoque vitiosus esse potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

quoque illa quæ ex consuetudine nundinarum aut aliter currunt vt diffusè in verbo festi dies, habes. In locis quoque sacris (vt in verbo imminutas, habes) prohibitum est vendere, eiciente Domino vendentes de templo.

Actus vindicationis quandoque virtuosus quandoque vitiosus esse potest.

Vindicatio duplex inuenitur. Prima, quæ exercetur per principem seu iudicem contra malos. Et hæc est opus iustitiæ sanctum. Altera est quæ sic seu appetitur ab homine priuato: & hæc licet possit esse iusta, frequentissimè tamen est mala, & quantum ad effectum & quantum ad exercitium. Nam quantum ad opus, vindicare se vel alios est illicitum cuilibet priuato, nisi quò ad actionem defensiuam, qua vim repellere licet, cum moderamine inculpatæ tutelæ: quia punire est actio habentis potestatem super eum qui punitur: ac per hoc est illicitum imò usurpatum, si à non habente super illum potestatem vindicta fiat.

Quantum verò ad appetitum, nullum est peccatum appetere vindictam, hoc est iustam punitionem: quia hoc est appetere iustitiam, & scriptum est: *Lætabitur iustus cum viderit vindictam.* Sed causa appetendi, peccatum ingerere potest: vt si ex odio, exaliandi animi mei gratia vindictam affectem. Est igitur in appetitu vindictæ peccatum, tum si quis vult per seipsum facere vindictam, tum si ex malo animo contra hominem vult per iudicem vindictam fieri. Oportet enim hoc fieri & appeti cum dilectione hominum, & odio vitiorum, pro bono iustitiæ, pro bono pacis: vt alii non audeant contra bonos insurgere, & ne impunitas delictorum pariat incentiua vitio-

Virginum consecratio. 547

rum. Sic enim licet non solum appetere, sed quærere per officium iudicis vindictam illorum qui se vel alios offenderunt.

Consecratio virginum quando sit illicita.

Virginum consecratio illicita redditur, si in veritate virgo non est quæ consecratur. Nec excusatur ex hoc quod occulta est virginitatis amissio, & scandalum esset, si non consecraretur: quia in sacramentalibus Ecclesiæ actionibus non debet interuenire fictio, sicut nec in sacramentis. Et quia fictio ista quæ ut virgo se ingerit consecrationi, quæ virgo non est, iniuriosa est sacramentalibus Ecclesiæ, peccatum est mortale ex suo genere. De remedio autem multis dato occultè violatis virginibus consecrandis ad euitandum scandalum scilicet ut nomen virginitatis in nomen castitatis aut continentiæ muretur dicendum videtur quod vanum est, quia si officium consecrationis virginum perspiciatur, apparebit quod aut oportet virginem consecrare per illud officium, aut illud ommittere sicut per officium quo consecratur Episcopus oportet Episcopum consecrari: & similia. Nec puto doctorem aliquem qui officium huiusmodi viderit, hoc consuluisse: sed solummodo quod aliquæ ceremoniæ illius officii & aliquæ illius orationes, mutato virginitatis nomine in nomen castitatis, fieri vel dici possunt: ut vel sic appareat illam benedici ad vitandum scandalum quod à ratione alienum non est. sed aduerte quod virginitas sumitur in proposito, ut est nomen status, ita quod sufficit ad consecrationem quod sit virgo secundum carnis integritatem. Tum quia Ecclesia utitur nominibus ut plures utuntur. Virginitas autem communi vsu est nomen status: ut patet ex vsu. Et in Euangelio virgines distinguuntur in fatuas & prudentes. & Paulus virgines distinguens